

Εόσεβάστως θυεβάλλω ἐκθεσιν τῶν θαηρεσιανῶν ἐνεργειῶν μεν, μαθ' ἀς ἔχρησιμοις εἰδῆς τὸ θεῖοθ. 48ο^ῃ διέτερον Ἑγγραφον κρεβληρωμῆς ἐν δραχμῶν δισκιλίων.

Αὗται ἔχοντας δὲ ταῦτα:

Κατόπιν τηλεγραφήρατος τῆς ἀστυνομίας Ἀρχῆς μετέβην εἰς Ἅγ. Μέρωνα ναὶ ἐξῆταντα καλαιδάν ἐκιλησίαν ήτις ἀκειναλύφθη κατὰ τὴν ισεπέδωσιν τῆς πλατείας τοῦ χωρίου. Πρόσειται περὶ τῶν ἐρειπίων ἐκιλησίας τοῦ 15-ος ή Ιδανοί. τοῦ συνήθους τόπου ἐν Κρήτῃ μετὰ ἀγεογραφιῶν. Εἰς τὰς εἰνείας δρχάς συνέστησα τὴν διατήρησιν ταύτης, ἐφόσον μέλιστα κρές τοῦτο οὐδὲν ἐνώλεις, ναὶ οὕτω πατεχόσθη χωρίς νὰ βλαβῇ.

Εἰς ἄλλην περιοδείαν μεν μετέβην εἰς Ἰεράπετραν, εἰς Σητείαν ναὶ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ὀλεοῦντος. Ἐν Ἰεράπετρᾳ συνέλεξα ἐν ἀνάγλυφον ναὶ ἐκιγραφᾶς τίνας, μτίνα ναὶ πατέθημα εἰς τὴν αύτεθι τοπικὴν Συλλογὴν. Ἐν Σητείᾳ προέβην εἰς ἀριθμόθερον ἔλεγχον ναὶ πρέχειρον ταπεινοίησιν τῆς Συλλογῆς, φεύγων δὲ παρέλαβον ναὶ μετέφερα εἰς Ἡράκλειον κρές συγκόλλησιν ναὶ συρικλήρωσιν δόσε καναθηναΐκούς μηφορεῖς εὑρεθέντας παρὰ τὴν Πραιτόν. Παρὰ τὴν περιοχὴν τῆς Ὀλεοῦντος Ειδοκοιμήθημεν παρὰ τῆς Ἀστυνομίας ὅτι εὑρέθη παρὰ ιδιώτου παλαιά ἐκιλησία, κρές τούτοις δὲ ναὶ τάφος περιέχων λύχνους, οἵτινες ἐξετασθέντες εὑρέθησαν

πρωτοχριστιανοί. Ἡ ἐκκλησία εἶναι ίκανῶς παλαιά ἀναγεμένη Ἰωάννης τὴν πρώτην βυζαντιανήν περιόδον, ὡς συνάγεται καὶ ἐν τῷ πελλῶν ἐν τῇ περιοχῇ διστράπων. Εἶναι πολὺ μικρὰ διασώζουσα μένον τὸν βέρειον πλάγιον τοῖχον καὶ τὴν ιόνγχην τοῦ οἰκούμενοῦ μένον ἀπὸ τοῦ διακέδευτοῦ Θύρου. Εντύπωσιν πρὸ παντὸς προσιλεῖ ἡ θέσις εἰς τὴν διοίαν ἔχει ἀνεγερθῆ, διότι εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς ἀποτέμου οἰκιστός διαπροστέου βουνοῦ θύευμάνενον δινοθεν τοῦ χωρίου τοῦ Μεραρχέλλου Πλάνας. Ἡ τοιαύτη θέσις φαίνεται ἐξελέγη διὸ νῦν εἶναι ἀρχαιολογικῶν ἀπὸ τῶν πειρατῶν. Ενταῦθα πατός καίσαν πιθανότητα θεῆρχες χριστιανική λατρεία ἡ συμήτη τις ἀσημάτινή ἀπὸ τῶν πρώτων χριστιανῶν χρόνων, γινομένη Ἰωάννης ἀρχινός ἐντὸς μικροῦ θηράρχοντος αὐτόθι σπάλασεν. Μετὰ ταῦθα ἐκτίσθη ὁ ναὸς. Λείψανα παλαιότερων ἐποχῶν δὲν θεᾶρχον.

Ἡ ἀναθερετική δύο εἰκόνων μέν ἔμαγκασες νῦν μεταβόλεις εἰς Χερσόνησον. Τὴν ἑτέραν τούτων μετέφερε εἰς τὸ Μουσεῖον. Τὴν δὲλλην, ἐκείδη εἶναι βαρεῖα καὶ δυσμετακίνητος, ἀφῆσα ἐπὶ τόπου. Τέλος μετέβην εἰς Μάταλα, ἐνθα εἴχομεν τὴν πληροφορίαν ὅτι θεῆρχες πιευδαῖα θεόγειοι στοῦ μετά ἐνεκτεγράφων πλαισίῳ, δὲλλα δὲ εξαπέβωστες τῶν δοθεισῶν πληροφοριῶν ἐπὶ τόπου ἀκέδειξεν ὅτι δὲ εἰς εἰκόνας στοῦ ἥτοι παθαρῶς μῆνες καὶ μένον εἰς ἀγωγῆς συνήθης φορέσθαις ἀντὶ ταύτης θεῆρχες.

Πᾶσαι αἱ περιοδεῖαι αὗται ἐγένοντες ἐν συναντήσει δὲ πατέντολῆν τοῦ Ι. Διευθυντοῦ τοῦ Μουσείου.

Ἐπειθέστατος

3

Ἐπιμελητὴς τοῦ Μουσείου Ἡρακλεῖου

Ζ. Καραϊσκάκης